

Caramelles de Pasqua

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Arenys de Mar

Coordenades:

Latitud: 41.580613405216
Longitud: 2.5498688220978
UTM Est (X): 462477
UTM Nord (Y): 4603311

Classificació

Número de fitxa 08006 - 391
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: S'ha perdut la tradició des de principis de segle XXI
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 21/04/2023 - 08:52

Descripció

Com molts altres municipis de Catalunya, els diumenges i els dilluns de Pasqua es cantaven Caramelles. La tradició s'havia perdut però hi va haver un intent de reintroduir-les els anys 80 i 90 del segle passat, però va durar poc, fins a principis dels anys 2000, quan es van deixar de fer.

Una notícia del web de l'Ajuntament explica, l'any 2003, que els nens i les nenes de l'escola sortiran a cantar Caramelles. Informa que el circuit serà l'habitual: visita als avis, Riera, Ràdio, Plaça del Mercat, Plaça de l'Església i Plaça de l'Ajuntament.

Observacions:

A l'àlbum L'Arenys d'Abans (BELLSOLELL, Joan; BRUGUERA, Ramon i CASTAÑEDA, David: 2013.) hi ha diverses fotografies tant de la SC l'Esperança com del Casino, entre altres grups.

Història

És tradicional, per Pasqua, que en molts pobles de Catalunya, sobretot a la Catalunya Vella i al nord de la Nova (Solsonès, Bages, Garraf, Berguedà, Empordà, Osona, Anoia, Ripollès, Alt Urgell, Maresme, Alt Penedès, Baix Llobregat i les terres de l'Ebre) i també d'Andorra, es formen colles de cantaires que es dediquen a visitar cases i masies de les poblacions davant les quals canten les cançons anomenades també caramelles. Són cançons de caràcter religiós per celebrar la Resurrecció de Crist, però també festiu i profà. Es tracta de corrandes amb contingut satíric sobre fets d'actualitat del poble, o d'al·lusió a les persones de la casa, i d'altres de caràcter amorós o per a demanar els menjars típics.

Generalment sortien el dissabte de Glòria al vespre; actualment, el diumenge i el dilluns de Pasqua. I en alguna localitat el diumenge de pasqüetes, és a dir la vuitena de Pasqua, per adaptar-se als canvis de la modernitat. Un de la colla, per tal d'arribar a balcons i finestres, porta una perxa llarga amb una cistella al capdamunt, adornada amb cintes i garlandes, recull la gratificació. Abans anaven amb un mul amb portadora per a recollir els ous, anomenat la lloca.

L'obsequi consisteix en ous, llonganissa i altres comestibles, així com en diners. Amb el resultat de la capta, els caramellaires fan generalment un àpat col·lectiu. En molts indrets les caramelles van acompanyades de trabucaires i danses populars (balls de bastons, de cascavells, cercolets, etc). Segons el temps i el lloc les Caramelles també s'anomenen Camalleres, Camarelles, Camilleres, Camelleres, Camijeres, Creïlleres o Goigs de les Caramelles. A la Catalunya Nord s'anomenen Goigs dels Ous. El costum, esmentat per primera vegada a la fi del segle XVI (i que es manté en vigor encara, especialment en determinats pobles), presenta nombroses variants: en alguns llocs els caramellaires dansaven entre cant i cant (al pla de Bages era típica la dansa dels cascavells).

D'altra banda, el cant ha estat acompanyat sempre d'alguns instruments musicals (flauta, tamborí, cornamusa, gralla, violí). A les ciutats, al llarg del segle XIX, les societats corals adoptaren aquest costum (als estatuts dels Cors de Clavé, del 1852, figura com una de les activitats de la institució), que tingué així una revitalització; hom organitzava concursos entre les colles (a Barcelona, a la plaça de Sant Jaume). Hi ha nombroses varietats locals del mot: camalleres, camilleres, camijeres, camarleres, i al Vallès Occidental reben el nom de mussol. Un costum similar existeix a Mallorca i Menorca, anomenat capta de les panades (panada)

Bibliografia

BELLSOLELL, Joan; BRUGUERA, Ramon i CASTAÑEDA, David (2013). L'Arenys d'Arenys de Mar. Recull gràfic 1857-1980. Editorial Efadós.

Enllaços d'interès:

[Patrimoni festiu](#)